

DORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: MOLNÁR JENŐ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre . . . 55,000 korona.
Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Mária Valéria-uca
12. szám. — Telefon: 138-05.

Ára:
5000
kor.

Jugoszláviában 8 dinár. — Amerikában 10 cent.

A miniszterelnök audiencián

vagy: akinek nem inge, ne vegye magára

Viktor Emánuel. — Na, szépen nézünk ki, duce Mussolini! . . . Mint látom, úgy be van feketítve, hogy már nincs is szüksége a fekete ingre.

A BORSSZEM JANKÓ vidám JÓKAI-száma

a jövő héten, január 29-én jelenik meg. A halhatatlan költő leghiresebb, ma már alig ismert karikaturáin kívül egész sor kedves Jókai-anekdótát, egykorú és újabbkeletű tréfát közlünk ebben a speciális számunkban.

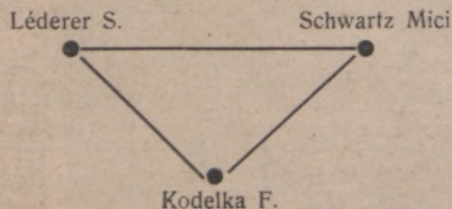
A magyar ujságirodalomban páratlanul álló centenáris Jókai-számunk ára 10,000 K lesz, de akik január végéig legalább negyedévre előfizetnek a Borsszem Jankóra, ingyen kapják.

A hóhér dilemmája

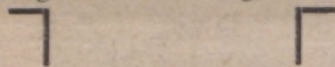
A következő apokrif sorokat kaptuk: „Kedves Borsszem Jankó! A Kodelka-eset óta avval húznak a barátaim, mit szólnék ahhoz, ha az akasztófa alatt azt mondaná nekem az a Léderer Gusztáv nevű dunántúli önkéntes hóhér: „Szervusz, kolléga?“ Én azt h' szem, köteles lennék ez esetben az akasztást elodázni és előbb becsületsértési pört akasztani a főhadnagy úr nyakába. Mit szólnak ehhez önök, hivatásos akasztó a-humoristák? Lekötelező tisztelettel szolgálatra kész hívük: Gold Herman, állami hóhér.“

Geometriai rémmese

Ime, a Tölgyfa-uccai házassági háromszög a rablógyilkosság előtt:

A rablógyilkosság után a háromszögből marad:

vagyis két szög, amelyre a Léderer-házaspár kerül.

Reb Menachem Cziczeszbeiszer válogatott átkozódásai

- O Léderer Gosztávékutl ledjél te o háziborát!
- Szenvedjél te idült álmodlonságbo és o Lédererné Schwarz Mária úrhödj altasson el tégedet!
- Tíz hónapig ledjen veled szembe passzivitásbo o feleséged és ledjen o djerek opjo edj aktiv fűhodnodj!
- Lédjen teneked könnyű a fűld, olejan könnyű, hodj o fűld-birtokrendezű bírűság minden nehézség nélkül el todja venni tűled!
- Oz legyen o te lángyod kritikájó oz „Altona“ előodásán, hodj egészen otthonosan érzi mogát!

Amerikai módszer

Egy newyorki bankár Európába jött üzleti ügyekben. Amikor Bécsbe érkezett, alig hogy megszállt a hotelben, a félreeső helyen hirtelen meghalt. A szálló igazgatója a következő kábelt küldte az özvegynek:

„Férje hirtelen elhűnyt a W. C.-ben. Tizezer dollár zsebében. Mit csináljunk?“

Csakhamar megérkezett a válasz:

„Kérem, küldje el a dollárokat és húzza meg a zsinórt.“

Akasztófahumor

(Most küldték be, de lehet, hogy egészen régi)

A rablógyilkost húzni kezdi a hóhér a bitófára. Mikor engedni, kézzel-lábbal integet, hogy valami nagyon fontos mondani-valója van. Az ügyész engedelmével a hóhér leoldja a hurkot és a haramiát a földre ereszti.

— Mit akar? — kérdezi a hóhér.

— Maga örült, — kiált rá a delinkvens — mit csinál velem? ... Hiszen nem kapok levegőt! ...

A Terézvárosban

— Mit keres még mindig a MOVE a szabadkőművesek palotájában?

— Hogy mit keres? Nekem legyen mondvá!

Komplikált eset

— Vajjon ki ellen nyújt be Léderer Gusztáv apasági keresetet, ha felesége kilenc hónap mulva — némi változatosság kedvéért — esetleg életet fog adni? ...

A Borsszem Jankó nagy adoma- és karikatura-pályázatának végső határideje: január 31. Első díj: kétheti ingyen nyaralás a Magas-Tátrában, második díj: 50 darab jobbfajta értékpapír. Ezenkívül 10 jutalom. A pályázat nyilvános. Eredményét március elseji számunkban tesszük közzé.

Felekezeti politika

Kedves Borsszem Jankó! Sajnosan tapasztalom, hogy a vasút felekezeti politikát űz. A minap Dombóvárra utaztam és egyik állomáson a következő föliratot olvastam:

„A KITÉRŐKRE ÜGYELJÜNK!“

Apokrif levél

Kedves Borsszem Jankó! A zsidó lapok háborodnak föl legjobban Léderer Gusztáv rablógyilkosságán. Pedig biztos, hogy zsidók nélkül sohasem ölt volna embert ez a szegény ember. A zsidók szoktatták hozzá Dunaföldváron és egyebütt a gyilkoláshoz. A zsidók akasztatták föl vele magukat. Erre is csak ilyen destruktív faj képes! Ergo: a zsidók ennek a szerencsétlen Léderernek a fölbujtóí. Példás megbüntetésűket követelem. Tisztelettel Ddnér Béla kir. ügyész.

Léderer Gusztávné a törvényszék előtt

- Neve?
- Schwartz Mária.
- Vallása?
- Mégsem az.
- Kora?
- Megelőztem a koromat.
- Mi a kedvenc étele?
- Fasirt.
- Kedvenc színésze?
- Vágó Béla.
- Kedvenc kritikusa?
- Borsszem Jankó, aki levág minden darabot.
- Kedvenc folyója?
- A Vág.
- Kedvenc irónője?
- Felírónő.
- Kedvenc költeménye?
- A velszi bárd.
- Kedvenc dala?
- Chopin *Altató*-dala.
- Kedvenc cipője?
- A *Ko-delka*.
- A bajuszt hogy szereti?
- Angolosan, nyírva.
- És a hozzávaló fér'it?
- Félangolosan, véresen.
- Kit szeret legjobban?
- Az uramat.
- És azonkívül?
- Az urakat.
- Ezzel kapcsolatban mit ismer a keleti kérdésből?
- A *diván*-t.
- Milyen gondolat bántja magát?
- Ágyban, párnák közt halni meg.

Bud János albumába

Nyúzd, ki tudja, meddig nyúzhatod, Mikor lesz a szanalásból — bót.

Vérátömlesztés

Bud professzor. — Ha ennek a birkának a véréátömlesztem a páciensbe, talán még talpra áll... de mi lesz akkor a birkával?...

Rendnek muszáj lenni

A főkapitány re-deletet adott ki, hogy piszkos és szennyes ruhában a gyalogjárón „közlekedni” tilos.

B-listás (olvasta a rendeletet, belátja, hogy egyetlen piszkos ruhából álló ruhátárát föl kell frissítenie, különben — a rendelet értelmében — nem láthat a gyalogjárón. Eladja nagymamától örökölt mosóteknőjét, vaskályháját, amely tütbanyag hiányában amúgy is fölösleges és — makulaturapapírnak — az utóbbi évben címére érkezett adó-fizetési meghagyásokat. Az így szerzett pénzen új ruhát szándékozik vá-

sárolni. Piszkos ruhájára való tekintettel a kocsiján haladva, eljut a ruháüzletig, itt föl akar lépni a járdára, hogy az üzletbe bemenjen).

Rendőr (ebben a pillanatban rákiált): Halló! Álljon meg! Ebben a ruhában akar maga a gyalogjárón közlekedni? Hát nem olvasta a rendeletet?

B-listás. — Igenis, olvastam. Éppen most akarok itt az üzletben egy új ruhát venni, hogy ezentúl járhatok a gyalogjárón. Azért szeretnék fölmenni a gyalogjáróra, hogy az üzletbe bemenjek.

Rendőr. — Az engem nem érdekel, hogy miért akar fölmenni. A lényeg az, hogy ebben a ruhában a gyalogjárón nem közlekedhetik. Menjen haza, vegyen föl egy másik ruhát, aztán jöjjön vissza...

B-listás. — Nincs, kérem, másik ruhám otthon sem.

Rendőr. — Semmiféle másik ruhája nincs?

B-listás. — De van egy fürdőruhám. De az talán kissé hűvös lesz most.

Rendőr. — Ne vicceljen! Ha nincs ruhája, vegyen magának.

B-listás. — Hát, kérem szépen, éppen azt akarom most. De hogy vehessek, be kell mennem az üzletbe.

Rendőr. — Azt nem lehet. Kiabáljon be, hogy hozzák ki azt a ruhát.

B-listás. — Föl is kell próbálni. Azt is itt csináljam?

Rendőr. — Ismételtelen konstátalom, hogy rendelkezéseimből gúnyt űz, a főkapitányi rendeletnek ellenszegül. Piszkos ruhában járás büntette és hatóság elleni erőszak címén letartóztatom.

(Beviszi B-listást a főkapitányságra, betervezi jelentését, mely szerint B-listás hatóság elleni erőszakot követett el, a főkapitányi rendelet gúnyos kritizálásával a magyar állam érdekeit veszélyeztette és különben is alaposan gyanúsítható azzal, hogy kommunista üzelmekben vesz részt.) (—ÁSZ)

Jókor halt meg

— Ne mondja!... A kis Berkesné elvesztette az urát?...

— Igen és amilyen szerencséje van, épp aznap kezdődött az occasio a nagy gyászruházásban.

Fehér tőzsdevicc

- Miben spekulálsz az idei télen?
- Hóban, öregem, hóban.
- Hogy-hogy?
- Mert ez az egyetlen, ami nem esik.

— Vajjon hány felelőtlenről derülne ki a Lédereri mult, ha földarabolnák a maguk Kodelkáját?

Borsszem Tanító a színházban

ALTONIA

vagy:

WARRENNÉ ÉS A FAZEKAS MESTERSÉGE

— Lupanarkótikum 4 fölvonaglásban —

(Csak felnőtteknek)

ELSŐ FÖLVONAGLÁS

Csartos (körülnéz): Miféle ház ez?
Fazekas. — Pszt! El ne kiabálja!
Csartos (ordít): Micsoda ház ez?
Fazekas. — Hát nem látja? (A néző-
térre mutat.) Telt ház. (Lekopogja.)

MÁSODIK FÖLVONAGLÁS

Bajor Gizi. — Itt vagyok.
Márkus Emília. — Lányom, rossz helyen jársz... Elfelejtet, hogy nemrégén még Johanna voltál? Az orleáni szűz.

Bajor. — Szűz voltam, tagadhatatlan. Shaw Bernátnak köszönhetem. Utóllért a szűzek sorsa: a bukás. Ödvözöllek Warrenné...

Márkus. — Tévedsz. Ezt a darabot nem Shaw írta. És én nem Warrenné vagyok, hanem Görenné. Bár az agyag ugyanaz.

Bajor. — Agyag?

Márkus. — Nem is anyag. Itt csak agyagról lehet szó. Ez egy Fazekas műve. És ha elcserejtet a szerepedet, akkor ez egy agyagcsere...

Bajor (Csartosra mutat): Ő is agyag?
Márkus. — Igen... látod, egészen elázott... Most formálódik. Agyaglágyult szegény...

HARMADIK FÖLVONAGLÁS

Tarnai (mint tányérsapkás bajor diák): Kiragadlak ebből a sárból, ebből az agyagból. Gyere velem... Tudok egy jó rejtekhelyet...

Bajor. — Hol?

Tarnai. — A Szózat szerkesztőségében. Lendvai-Lehner már biztosított számunkra helyet a színházi rovatban... Még a leplet is lerántja rólunk... (Magszöknek.)

NEGYEDIK FÖLVONAGLÁS

Csartos. — Ezek biztosan a Nemzeti Színházba szöktek.

Márkus. — Hát szaladj utánuk...

Csartos. — A Nemzetibe én be nem teszem a lábamat. Ahogy én Hevesit ismerem, mindjárt rám húzza az „Elzevir” főszerepét.

Márkus. — Akkor hát maradj! (Távozik.)

Fazekas. — Nos?

Csartos. — Mit csináljak?

Fazekas. — Egyetlen megoldás van: löjje magát föbe. Loccsantsa szét az agyagját.

Csartos (revolverét magára sűti).

Márkus (a csattanásra berohan): Mi volt ez?

Fazekas. — Ez a luesztetikus megoldás. A darab csattanója.

FEJVAGY IRÁS?

Játék 3 földobásban

Irhatta volna: **Vajda Ernő** is.

ELSŐ FÖLDOBÁS

Dr. Günther. — Kedves Törzs, nekem eliheti, nincs különbség szerző és szerző között. Ha földobjuk őket, végérményében mindegyik a fejére esik.

Törzs. — Azért valami különbség mégis csak van, ha nem tévedek. Kérdezze meg a Pollákot.

Dr. Günther. — Pollák? Ki az?

Törzs. — Cupringer a Teréz-körúton. Csodálom, hogy nem ismeri. Ő a legnépszerűbb szerző Shakespeare után...

Lakatos. — Na és én?

MÁSODIK FÖLDOBÁS

Törzs. — Vezess, oh Lucifer.

Szerző (illetve a cupringer): Ez itt a bár. Amint látja, ott, a kaszírnoi emelvényen trónol becses neje önagysága. Én szereztem neki ezt a helyet. Amott pedig a zongoránál Kertész Dezsőt találja...

Törzs. — Ráismerek.

Szerző. — És miért ne ismerne rá? Ő mindig ugyanaz. Akár fej, akár írás.

Törzs (anyósára mutat): Hát ez mit keres itt?

Szerző. — Milliárdokat. Ő itt a bár tulajdonosnője.

Törzs. — Oh bár soha se láttam volna.

HARMADIK FÖLDOBÁS

Lakatos (pénzt dob föl): Fej vagy írás?

Titkos. — Ha maga dobja föl, persze hogy írás lesz.

(A pénz nem esik le)

Törzs. — Mondja, miféle pénz volt az, amit földobott? Talán lira?

Lakatos. — Lira? Ugyan kérem... hát úgy nézek ki?

Titkos. — Biztosan dollár volt. Az most magasra szökött. Várhatjuk, amíg esni fog...

(A függöny lassan leereszkedik)

Törzs (Lakatoshoz): Vigyázzon. A fejére esik.

Lakatos. — A pénz?

Törzs. — Dehogy, a — függöny.

Ezt hangszereljek meg

a színházi karmesterek: Zerkovitz Bélának tele van a zsebe tantiém-pénzekkel és tütyül a komoly kritikára.

Egy külföldi direktor naplójából

„Magyarországon a legtöbb színpadi szerző: iparos. A „Fej vagy írás” című darab szerzője: Lakatos. Az „Altona” című darab szerzője: Fazekas. De ezek még az enyhébb esetek. Sokkal nagyobb baj az, hogy a legtöbb magyar darab szerzője — suszter.”

Szerzők törvényszéke

Csak hogy végre ilyen is van. Száz és száz szerző szíve dobban meg e pillanatban. Mert e pillanat valóban kritikus pillanat. Ezentúl nem lehet csak úgy büntetlenül leütni egy szerzőt. Ezentúl minden kritikus a vádlottak padjára kerül. És ítélkezik fölötte a szerzők törvényszéke.

E heti vádlott: **KÁDÁR LEHEL.**

Elnök. — Vádlott, álljon elő.

Vádlott (előáll).

Elnök. — Ön azzal van vádolva, hogy egy izraelita szerzőt kíméletlenül levágott. Megértette a vádat?

Vádlott. — Igen.

Elnök. — Ön a szerző levágott darabját a Szózat hasábjain értékesítette. Mi indította önt erre a cselekedetre?

Vádlott (nem felel.)

Elnök. — A vádirat szerint ön előre megfontolt szándékkal vágta le a szerzőt. Tanuk esküvel bizonyítják, hogy ön még a premiér előtt akart végezni áldozatával.

Vádlott (mosolyog): Nem tagadom.

Elnök. — Figyelmeztetem, hogy ezzel a cinizmussal csak súlyosbitja a helyzetét. A megbánás jeleit nem látom önben, miért is kénytelen vagyok erősebb eszközökhöz nyúlni. Ime: fölmutatom önnek áldozatának levágott darabját. (Mutatja.) Ráismer?

Vádlott. — Nem.

Elnök. — Hogyan? Nem ismer rá a levágott darabra, amelyet a Törzsről az ön keze kaszabolt le? Emlékezőtehetségének ez a gyöngesége mindenestre enyhítő körülmény...

Vádlott. — Nem ismerem rá a darabra, mert annyi fáradságot sem vettem magamnak, hogy megnézzem... Ott sem voltam a premiéren... még a főpróbán sem...

Elnök. — Ugy? Ön alibit igyekszik bizonyítani?

Vádlott. — Kérem kihallgatni tanuimat, akik esküvel fogják megerősíteni állításomat. Én a mondott időben a Szózat szerkesztőségében mint hotelportás teljesítettem szolgálatot.

(Elnök a vádlott tanút kihallgatja és megesketteti. Azután ítélethozatalra visszavonul. Végül kihirdeti az ítéletet.)

Elnök. — Vádlottat fölmentem. **Indokolás:** Tanuk esküvel bizonyítják, hogy a premiér napján a vádlott a szerkesztőségben elszállásolt bajorok alvásának elősegítésére Eckhardt Tibor külpolitikai fejtegetéseit olvasta föl, amelyek ébredő tartalmuknál fogva, sajnos, nem szolgálták a célt. Így tehát megállapítható, hogy vádlott nem azonos azzal, aki a szerzőt levágta és darabját a Szózat hasábjain értékesítette. Vádlott szabadlábra helyezését azonnal elrendelem.

Futball-humor

A jelentős nürnbergi győzelem óta nagy az öröm az M. T. K. berkeiben.

— Tudjátok-e, — mondja Mandl — az első csapatban négy iparos szerepel: Molnár, Kocsis, Varga és Nyúl.

— Dehiszen a Nyúl nem iparos! — vetette ellen egy klubtag.

— Hogy mondhat az illet? A kis Nyúl a legnagyobb — suszter.

András bácsi villamosra vár

— Mongya csak, ifiúr, mejjik kocszi mén Megyerre?

— A 87-es, bácsikám. Erre ne szálljon föl, ez az ötös.

— Az álóját!... Akkor inkább gyalog mék!... Hogy tudok én kivárni még nyolcvankét kocsit!

Ahol keresni lehet

Hidasnémetin történt, a magyar-csehszlovák határon.

Az egyik határőr kétségbevonta, hogy X. úrhoz mint feleség tartozik az a csúnya, öreg hölgy, aki vele utazik.

— Igazolja, hogy a felesége! — szólította föl az utast, aki nyugodtan felelt:

— Uram, én bankár vagyok. Ha ön bebizonyítja, hogy ez a hölgy nem a feleségem, akkor megcsinálta a szerencsését!

Amitől a bírót az Isten őrizte

Kedves Borsszem Jankó! Egy pesti vadásztársaság sűrűn rándult le X. faluba, amelynek határában vasárnaponként nyulakra lövöldözött. A községi bírót szokták távirattal értesíteni, hogy melyik vonattal érkeznek.

Történt egyszer, hogy a távirat szombat este helyett vasárnap reggel érkezett meg és a kis állomás baktere nagyloholva vitte el a bíróhoz, aki hat kilométer távolságra lakik az állomástól.

A vadásztársaság vasárnap kora délelőtt érkezett. Vigan szálltak le Nimród hívei és keresték a bírót, aki csak néhány perc múlva került elő. Verejtékes homlokkal, lihegve jött.

— Uraim, — mentegetődzött — most kaptam meg a táviratot. Az Isten őrizte, hogy templomba nem mentem.

Zerkovitz zenét szerez

Fütyül a mester...

Dolgozik a mester...

A Nemzeti Színház műsortervezete

Hétfő	Egyenlőség	
Kedd	Mult és Jövő	
Szerda	Zsidó Szemle	
Csütörtök	Bölcs Náthán	
Péntek	Mózes	
Szombat	P. Ábrahám	
Vasárnap	d. u.	Izsák
	este	Orgovány

Kedves Borsszem Jankó!

Nem gondolja, hogy az embereket a Városi Színházban most színrekerült „Monna Vanna” helyett inkább érdekelné, ha vóna manna?

Vígszínházi töprengés

— Vajjon az „Ezüstlakodalom” megéri-e az aranylakodalmat?

Liberális áramlat a Nemzetiben

Hevesi végre rájött, hogy A zsidókkal jóba lenni jó sett: Az „Egyenlőség” után most Szinrehozta a „Mózes”-t.

Rezsimváltozás

— Ez a Faludi Jenő szimatol valamit.
— Ugyan mit?
— Hát nem látod? Király után Ná-dort is odaszerezdette az Unióhoz.

Föllendült a részletüzlet

— Mit szólás hozzá?... A részlet-üzlet mindinkább előtérbe nyomul.
— Igen. Már a Nibelungok gyűrűjét is — négy részletben adják.

Találós mese

Mi ez?
Jókai Mórnak rengeteg van belőle, Ady Endrének sok, Pekár Gyulának egy-kettő, a szerzetesnek csak egy.

OSDAIO

THEATRALIA

A színházi hét eseményei

* A virágnak megtiltani nem lehet, hogy nyiljon és hódítson. A „Krizantém” egész Budapestet meghódította már. A Városi Színház népszerű vidám operettje Alpár Gitta, Vigh Manci, Takács Rózi, Galetta, Sziklay, D'Arrigo és Szirmayval a főszerepekben csütörtökön, szombaton és jövő vasárnap este kerül színe a Városi Színházban.

* A „Cigány” Rózsashegyi Kálmánnal és Molnár Arakkával pénteken este a Városi Színházban.

* Nézze meg a hirdetőoszlopokon a Városi Színház helyárait.

* A Fővárosi Operettszínház heti műsorát is kizárólag „A nótás kapitány” tölti be. Minden nap adják Farkas Imre pártatlan sikerű operettjét, a premier nagyszerű szereposztásában.

* A Vigaszínház hetének eseménye az „Ezüstlakodalom”, Paul Géraldy világhírű színművének szombati bemutatója lesz. Az újdonságban nagyszerű szerepekhez jutottak: Varsányi Irén, Gombaszögi Frida, Gaál Franciska, Kürti József (első föllépése), Dénes György, Kende Paula, Sitkey Irén, Székely Lujza és Földényi László. A premie-rig a színház két legutóbbi sikere, a „Délbáb” és „A tükörfolyosó” váltakoznak.

* Somlai Artur Ady legszebb verseit szavalja a Nyugat ünnepi Ady-matinéján, a Renaissance-színházban, január 25-én.

VILLÁNYI PEZSGÓ

SCHAUMBURG-LIPPE
HERCEG UDVARI
PINCÉJE, VILLÁNY.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Negyedévre. 120,000 korona
Egy hóra... 40,000 korona

Egyes napok ára Budapeston, vidéken és pályaszínon hétköznap 2000 korona, vasárnap 3000 korona.
A szerkesztés költsége a vasárnap 2000 osztékú koronára.
Megjelenik énszép utánán a pol. kivételével minden nap

AZ UJSÁG

SZERKESZTŐSÉGI
ÉS KIADÓHIVATAL:
V., Vilmos császár-út 4. sz.

TELEFONSZÁMOK:
154-20, 154-21, 154-22, 154-23.

A nyomda telefonjainak
számai (hat órától kezdve) 154-21.
FŐKÖZLŐHIVATAL:
Budapest, VII., Rásbóly-kerék 43. sz.
Telefonszám: József 16-23.

ROVÁS

Jó lenne, ha a kormány néhána nagykegyesen leereszkedne a liberális lapokhoz. Például Az Ujsághoz. Megnézhethné legalább, hogy mi is áll a rovatán, akarjuk mondani: rovatán. Biztathatjuk. Igen sok áll.

A parlamenthez is volna néhány megjegyzésünk. Főleleljük intő vagyis inkább rová szavunkat. A felévi bizonyítványt még nem adjuk ki. Hagyunk időt a nemzetgyűlésnek. Hátha talál addig a parlament sok ablaka közül egy igen-igen félreeső ablakot (de az aztán nagyon félreessen ám!), ahova talán mégis kirakhatja.

Bethlen a zsidókról is jó véleményekkel van, de amellet a kiscgazdákat is szikláknak tartja. Mennyire fölbillen a az egyensúly, ha Lendvai is kiscgazda lenne. Szegény Bethlen miként lehetne itt Mózes, aki a sziklából is vizet fakaszt.

LAPZÁRTA UTÁN

Mint lapzárta után értesülünk, a „Borsszem Jankó” legújabb számában „Az Ujság”-ot is kiparodizálja. Eleve kijelentjük, hogy csöppet sem haragszunk ezért. Az sem aggaszt bennünket, hogy „Az Ujság” olvasótábora a paródia után komolyan fogja-e venni továbbra is „Az Ujság”-ot, vagy mosolyogva. A lényeg, hogy venni fogja. S a lapok mai válságos helyzetében még is csak az a legfontosabb egy ujságnak, ha akárhogy is, de — veszik.

AZÓSZER AMARYLL EGYSZERŰ ÉLETE

REGÉNY

IRTÁ: ERDŐS RENÉE

(252,321-ik folytatás)

— Milyen szép hajad van, Amaryll, — susogta a férfi — olyan, mint az ondolált ében.
— Menj, Vid — felelte hideg mámorral Ryll.

— Csak egyszer hadd simítsam végig a hajad — könyörgött döglődő didergéssel.

— Mit szól ehhez a szeles időhöz, Madár bácsi?

— Ebből megint csak azt látom, nagyságos uram, hogy ismég drágább lesz a borotválkozás.

— Hát ezt honnan veszi?

— Abbul gondolom, nagyságos uram, hogy már Petőfi is megírta abba a centenáriumba vagy mibe, hogy „fúj a szél, táncol a tányér a borbélyműhelyek előtt”. Mán pedig ahogy én a borbélyokat ismerem, nem hagyják azok azt a tányért bagóért táncolni, bizonyos hát, hogy emelnek.

— Hát Bud pénzügyminiszterhez mit szól, öregem?

— Teccik látni, nagyságos uram: ez pénzügyminiszter.

— Anyira tetszik magának?

— Ugy vagyok vele, nagyságos uram, mint most újesztendőkör a komámmal, mikor a bort kóstoltuk. Csak rakta a koma a borokat, mindegyikre rámondta: ez bor. Mikor oszt végre csakugyan embernek való bort adott, nem szóltam egy mukkot se. Hát ez nem ízlik? — kérdezte a koma — hisz az előbbieket mind lörék voltak chez. Akkor oszt fölvilágosítottam, hogy hiszen íppeg azért kellett mindig bólogatni, hogy ez bor, ez bor, mer ha nem mondom, sose tudja meg a nyel-deklóm, hogy bort ivott. De a

— Vidd a kezed, Vid. Nagy belső szánalmat érzett a férfi iránt.

— Schlag soll's treffen! — szólt szeliden és leányta a szemét.

Vid kiment. Szótlanul, mint egy olasz szótár, melyből kiszakította a lapokat a fájdalom. Ryll végigtehénkedett a diványon. — Te szép, kristályszemű kerub — szakadt föl benne a vágy és sírni tudott volna, ha arra gondolt, hogy milyen mulya férfiak vannak a

jónál már nem kell mondani, ott tudja magát is. Hát csak ezért mondom, nagyságos uram, a Bud miniszter úrra is, hogy: ez pénzügyminiszter, mer máskülönbén még tán ü maga se hinné el.

— Mi volt előbb: a kacsza, vagy a riporter?

A nagy gyilkos

Irta: Büneözsi Antor

Kinyújtotta tiz karmát, a jól manikűrözöttet. És Ujjai nervózusan vibráltak a Vértől Párolgó Kathéter Felé. Fölragadta. Hogy organiki mehanizmuszt oltsón ki vele. Hú! Emberdilat-misztérium, te! Pszihikai depressziók titkos, nemsejtett rugalmái. Enerzsiameniszkusz, értékítőbblet, mi sem szent, hogy ativisztikus nonsalansz-szal dezsenerált zséniuszod csökevényeit majomapád szegmentumaival takargasd, leparáznld? Nem? Hát jó. De fordítsd akkor ki agykamrádat, hogy lássam őket, hogy én, az Ember, keressek bennük. Keresselek Téged, az Állatot. Öld meg apádat, anyádat, hogy rövid életűek legyenek a Földön de ne próbáld Tegezni az Ur Jobbkezét! Szerény vagy? Ah! Én vagyok szerénytelen, hiszen éreztelek már akkor, akkor, amikor, de mindig. Azt hiszem, megtaláltam a szót: *Leiki Harátság!* Na, mi!? Az eleve-nedre tapintottam. De kár erről beszélni, kár erről beszélni.

Most pedig eltöröm a Tollamat és a tűzbe vetem, mert beszennyeztem veled. Elettöröm, hogy ne írj vele, mással se, így legyen. Így legyen!!

világon. Lenn a Canalén gondolák suhantak és a nyitott ablakok halkán szűrődött be a gondolierik daloló davenolása: „Honnan vegyek egy bandát?”
Ki küldte ezeket most ide? — riadt föl Ryllben a vér és vágyon tárta ki a karját.

Ebben a pillanatban belépett Trottileri herceg. Ryll ráemelte a szemét. Olyan ismerős volt neki ez a férfi, mint egy Zerkovitz-melódia.

— Tudod, hogy ki vagyok én? — kérdezte a herceg.

Közelebb lépett hozzá. Ryll

— Az e heti izr. istentiszteletek rendjét kivételesen nem mi közöljük, hanem A NÉP kérésére átengedtük előbb nevezett laptársunknak.

— Fedák Sári ezúton kéri föl tisztelőit, utazzon ki valaki közülük Amerikába, hogy kábelezessen neki, mert annyira megszokta már a kábelezést, hogy csak fokozatosan tud leszokni róla.

Apai intelmek

Aki korán kel, az már a kora hajnali órákban kézhez kaphatja a legjobb napilapot, „Az Ujság”-ot.

Apai intelmekkel még csak keresek valahogy, de apasági keresetekkel sajnos már csak nektek van keresni valótok, fiam.

Ha házasember vagy, fiam, az ebudutáni feketédet sose hagyj otthon egy szöke miatt, mert mire visszamész, keserű lesz és hideg, sőt még ofetöl se lehetsz bizonyos, hogy nem kóstolt-e bele közben más is.

ÁLNOK I.

SZINHÁZ — ZENE

Pletykázkodás

Billerről mesélik. Nagy társaság volt együtt Billeréknél. Biller közkívánatra egy kis dalt énekelt el. Ének közben Biller kiskutyája — amelyet hogy-hogyan, Antóniának hívnak — elszaladt a zongorától és hatalmasan vonítani kezdett. Magszóal az a bizonyos epés ujságiró:

— Nem a Zszasa bújt bele ebbe a kutyába?

Biller összehúzta a szemöldökét, bosszúsán figyelte a kutya vonítását és szólt:

— De tényleg! **Sorrytsd!**

méltóságteljes mámorral nézett rá és úgy feküdt ott a diványon, mint egy használatlan példány a „Nagy sikoly”-ból.

— Emlékszel rá, mikor az enyém voltál? — kérdezte bűgva Trottileri herceg.

— Ki emlékszik mindenre? — szólt halk álmodozással Ryll — de azért csak folytassa.

A herceg a viszonyra gondolt és remegve kérdezte:

— Folytatjuk?
Ryll kitérte a karját és úgy kiáltotta:

(Folytatjuk)

Te Uram tudod!...*

Harmónium szól végtelen lágyan,
Sírnak rajta a zsoltár-dallamok,
Alvó tornáca búsán bámolnak
Zsalukdteres, apró ablakok.

Fehér a szoba meszelt négy fala,
Helyén vannak még mind a butorok,
A szívem mégis szárnyszegett madár,
Mit porba esve földön hurcolok.

Nem burkolok én fekete fátylat
A homlokomra; rajt' van két redő,
Az minden gyűszűnél jobban mutatja,
Hogy megrabolt újra a temető.

Nem szagatom meg jajjal a ruhám,
De ajkam lassan kőajakra válik
S Te Uram tudod, Te Uram tudod:
„Szomorú a lelkem mindhalálig.”

KESZTYÜSNÉ BALOG MARGIT

* A költőné „Egyszer volt...” címen most megjelent verseskötönyéből.

Vadászat

Vezető politikusaink az ideai télen szenvedélyesen hódoltak a vadászat sportjának. Az elért eredményről a következő hiteles információkat sikerült beszerezniük:

Bud János több ízben túllőtt a célon,
Zsirkay János nagyon ügyelt arra,
nehogy két „Tüz” közé kerüljön.

Friedrich István főleg a csapdák elhelyezésénél buzgólkodott,

Zsilinszky Endre néhány hatalmas hirlapi kacsát hozott terítékre,

Ulain Ferenc a foglyokra irányította figyelmét.

Lendvai-Lehner István csak a vadászat utáni áldomáshoz jelentkezett.

A miniszter előszobájában

— Kérem, itt van a kegyelmes úr?

— Igen, de amikor itt van, nem fogad.

— Ugy? Akkor most elmegyek és majd akkor jövök, amikor nincs itt.

Margóra

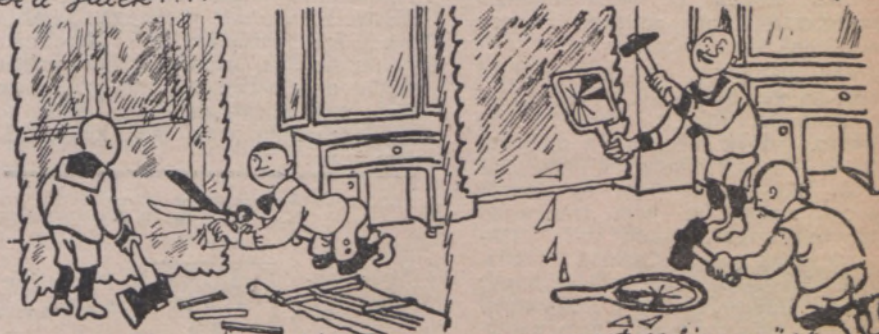
A MOVE elnöke Zsilinszky Endre,
Békécsaba fajtót szülöttje lett.

Die Toten reiten schnell...

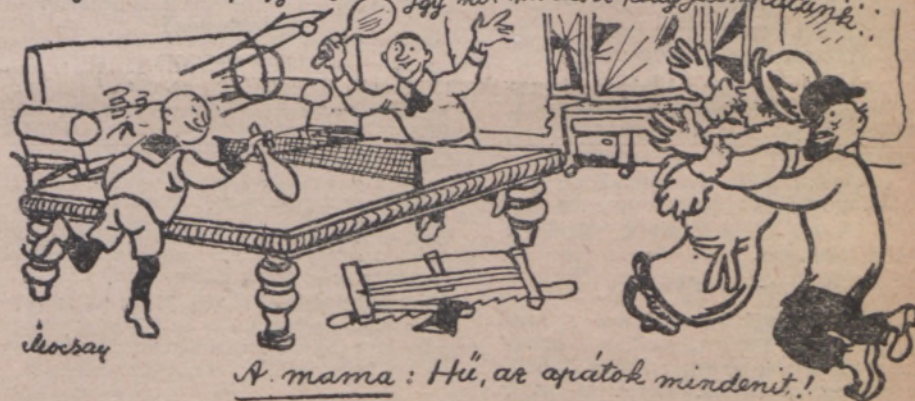
— Nézd csak, milyen nagyszerű
era játék!...

— Játsszuk mi is!
Első kör arittal kell hozzá!

— ... azután egy kis káló...
az jó lesz a függönyből!

— ... most pedig az üto...
az jó lesz a tükörből
Jgy mi!... most pedig játékhatalmi!

A. mama: Hé, az aprítok mindenit!

Lám, mit tesz a reklám

Szó sincs róla, furcsa országban élünk. Nálunk, aki el akar érni valamit, szemérmetlenül reklámoztatnia kell magát. Ime, a kis táncosnőből, mert éjjel az uccán leveti ruháit, pár nap alatt országshírű primadonna lesz, barátunkból, a kis újságírócskából egy-két nap alatt ünnepelt kapacitás. Ézzel szemben barátom, a nagy költő, tíz kötet verset irt már s a kutya sem törődik vele. Ősz szakálla térdét veri, hónapos szobában tengődik és várja, várja reménytelenül, hogy a kis újságíróból nagy emberré lett politikus megkönyörül rajta és pár jó sort ír róla az „Esti Frász”-ban.

Megszántam barátomat, az ősz, reszkető aggyastyánt s fölkerestem lakásán, hogy hasznos tanácsokkal lássam el őt.

— Ebédeltél már? — kérdeztem.

— Még nem. De voltam hazánk legnagyobb kritikusanál a szerkesz-

tőségben. Azt mondta, hogy iszonyú nagy költő vagyok, ilyet még nem pipált a világ, de roppant sajnálja, hogy nem haltam meg. Akkor jöjnek majd el, előbb nem tehet értem semmit. Mikor megkérdeztem, hogy nincs-e más mód az érvényesülésre, azt a tanácsot adta, hogy tegyek el egy tucat embert láb alól, mint a Haarmann és lehetőleg egyem meg őket, hogy az olvasóközönség megbárátkozzék a nevemmel, előbb nem közölheti a verseimet.

— No, — mondtam — ez nem jó tipp. Ily módon legföljebb neves akasztófa-humorista lehetnél, de nem lírai költő. Hanem ajánlok én egy jobbat. Egy szép estén fölveszed ócska cilindered és hózentrágeredet, a többi ruháidat szórakozottságból otthon felejtéd s így még sétálni a korzóra. Egy nap alatt híres költő leszel. Ha ez sem segít, akkor egy tucat nőnek randevút

adsz az anyakönyvvezetőhöz avval az ürüggyel, hogy feleségül akard venni őket.

— Nem, ezt nem teszem, akkor maradjunk inkább az emberhús-evésnél. Vagy mit szólnál ahhoz, ha egyszerűen jobblétre szenderülnék?

— Ezt ne tedd, mert hosszú évek kellenének ahhoz, hogy kiássanak és fölfedezzenek. S végül is a kiadóidnak halnál meg. De várj csak... Majd elfelejtem, talán fölléphetnél valamelyik tánclokálban mint táncosnő, valami eredeti hastáncossal. Vagy talán még jobb lesz, ha elhíreszteled magadról, hogy szabadlábban járó amnesztiás vagy. Akkor tizenkét hasábon leleplez a „Világ” és megvan a neved.

— És mi lesz a verseimmel?

— Te számár, hát Héjjas Iván a verseinek köszönheti azt a nagy népszerűségét? (Neki legyen mondva!)

Beláttam, hogy nem segíthetek öreg barátomon s átadtam a tisztességes enyészetnek.

SZÓZAT

Vörös zsidók

Megdöbentő, egyenesen fölháborító, szégyenteljes és arcpirító, hogy külföldön: Zsidovszky Tiboruch szemében nincs égetőbb probléma, mint a szovjettel való kereskedelmi szerződés. Hát nem, nem és ezerszer sem! Éppen torkig vagyunk a fehér zsidókkal. Még csak az kellene, hogy a vörös zsidók is ideszagoljanak, hogy folytassák azt, amit az a jász Kún (Kohn) Béla abbahagyott.

Igazán alávalóság az, amit ezek a palesztinai negroidegenek véghez visznek. Hallatlan dolog: Erdélyben cionistáknak vallják magukat, a mellüket verik és hirdetik, hogy ők nem magyarok. Hát tessék! Még azt merik mondani, hogy ők nem magyarok. Ehhez aztán igazán pofa kell! Ezeknél már csak a pesti zsidók arcátlanabbak. Ők egyre azt vallják, hogy: magyarok. Micsoda? Hogy magyarok? Hát ehhez már csakugyan pofa kell!

Mi történik a Végeken

Róz-a-ucca végén

× **Modern szálloda.** Az idegenforgalom megnövelése céljából szerkesztőségünket hotellé alakítottuk át. Most szerelhetjük föl a liftet, amely nivónkat is emelni fogja. A betolakodó zsidókat nyomdánk lendítő kerekén röpitjük ki. De előbb fejükbe verjük a Szózat hasábjait.

Miksa-ucca végén

× **Klejnárminék mentalitása.** A reggel-délben-este fáradhatatlan hazáruulók sajtója a tiszta erkölcs örénék szerepében tetszeleg. Ezzel se mert volna henechni 1920-ban, amikor még Léderer Gusztávok örködték a tiszta erkölcsön... Klejnárminék akkor csak a haza árulásáig jutottak el, — szállítani már nem tudták, mert megelőzte őket Nyugatmagyarországon Moskovits-Léderer. Ezt jó lesz megjegyezni ott a Miksa-ucca végén és valamivel tisztességesebb gettónusban firkálni.

PESTI JOGREND

Mikor Az Est mesélni kezd. Klejnármin megint nem fér a bőrébe. Tinta-zsidókat azzal szédíti, hogy most már végleg befellegzik az antiszemitáknak. Hiszen a biboros hercegprimás is pálcát tört fölöttük. Hajrá, szabad a vásár, üvölt a gheztó fokhagymakúrás csöcseléke és kidüllesztí potrohos hasát. Hajrá, a primás majd elhúzza a fajvédők nótáját — mondják ők, a pájeszesek, a kaftánosok és rohadó ujjongásukkal telefröccsentik szükségpapi-

rosukat. Klejnármin mosolyog, de mi majd ráfagyasztjuk azt a mosolyt a duzzadt szájára. Találunk mi még olyan primást, aki elhúzza a kedvünkért az Ergerbergert... Hogy a fenébe, — még csak az kellene, hogy ne verhesük fejbe a zsidót! Jól néznénk ki! A zsidók még csak megvannak nélkülünk. De mi a zsidók nélkül? Ugyan, tisztelt izraelita urak, legyen egy kis belátásuk és hagyjanak minket élni. Hiszen ha egyszer csakugyan beválnak fenyegetésüket és Palesztinába vándorolnának, nekünk is föl kellene szedni a sátorfánkat. Önök után menénk, mélyen tisztelt Miklós Andor úr, úgy görbüljünk meg, mint kegyed, ha nem igaz...

SZÓZAT

R. kath.:
Márfly vért.

Napkelte
a Sörház-
uccában

P otestáns:
Piroska v. sz.

Napnyugta:
a Dob-
uccában

NAPIREND

Miniszterek fogadnak: Bud pénzügyminiszter fogad, hogy a deficit még nagyobb lesz, mint eddig volt. — Vass miniszter fogad, hogy a munkanélküliség azonnal megszűnik, mihelyt valamennyi munkás éhen hal.

Ny tvalévő múzeumok: A Sörház-ucca i múzeum: bombák, kéziránatok, ólombotok kiállítása, zsidók is megtekinthetik. Tárnyakhoz nyúlni tilos. Zsidóknak nyúlni szabad. — Mezőgazdasági múzeum: Lendvai-Lehner-féle szóvirágkertet. A fajgyűlölet melegágya.

Idők változása várható. Majd ha fagy!

A Meteorológiai Intézet jelenti: Mostanában egyre kevesebb a csapadék. Elvéve néha a körönyt az éjjeli órákban.

— **Személyi hír.** Márfly József az éjszakát meglehetősen nyugodtan töltötte. Szokása szerint korán kelt föl. Ő a Markó-ucca legpontosabb ébredője.

— **Elvesztett tárcsa.** Sajnálattal értesülünk, hogy kitűnő tollú belletristánk, Töhötöm Demeter tárcája elveszett. A liberális lapok szerint a tárcsa tele volt — ócska frázisokkal. Kérjük a becsületes megtalálót, hogy a tárcát tartsa meg, csupán a benne levő olcsó frázisokat küldje lapunk szerkesztőségébe.

— **Merénylő zsidó.** Hajmeresztő bűnténynek lett áldozata lapunk munkatársa, akinek nemrég egy antiszemita könyve jelent meg „Üsd a zsidót!” címmel. E mély gondolatokat ébresztő művet tévedésből a posta egy liberális lap szerkesztőségének kézbesítette. Az illető lap kritikusa munkatársunkra támadt és könyörtelenül levágta. Természetesen a kritikus zsidó volt. Munkatársunk tiltakozott a rituális levágás ellen és a hitközségen megtette a följelentést.

IRODALOM, MŰVÉSZET

DÉLIBÁB

— Bemutató a Vigszinházban —

Már megint egy zsidó! Mégis csak arcátlanság, mire vetemedik ez a szemita faj. Hogyan merészel egy ilyen fokhagyma-ügynök Vajda Ernő (Weisz Mór) belenyúlni a mi pusztadőri magyarjaink lelki világába? Hogy ez a löcselábán, kondor sörényén, sőt fején is Vajda pénzt akar keresni, ahhoz semmi közünk. De az ellen fölemeljük tiltó szavunkat, hogy egy ilyen drámaparlovag a külföld előtt bennünket kébbezer előadás erejéig kompromittáljon. Irjon a gheztóról, irjon az Otrombach-uccáról, irjon Talesztináról, de a magyar délibábót ne bántsa, mert akkor ütünk. Nem déli bab az a délibáb, még csak sólet sem. A kutya-fáját a zsidájának!

Rohadt keresztény az, aki csökönyösen ezt mondja: Én a Vajdát nem bánom! Dehogy is nem bánjuk, sőt bántjuk, sőt kibántunk vele. Egy ilyen pocsek tintacsibész meri magának elképzelni a színtiszta, szűz, harmatos, üde magyar vidéki életet. Egy Weisz Mór, aki azelőtt a „Matyi”-ban volt ludas, ama bizonyos Hevesi Sándor (azelőtt?) szívességéből. Coki, zsidó! Ennél finomabban már nem adhatjuk értésére a göndörferenchnéj izromanitikusnak, hogy kívül tágasabb. Azaz, pardon: fenét! Odakint sem tágas a lúdzsirtól csöppögő hájfejének, mert még azt hiszik Londonban, Newyorkban, Berlinben, Rómában, hogy Vajda-Weisz Mórok képviselik a magyar színműirodalmat. Hát nincs nekünk Pekárunk, Lendvaink, Kiss-Menyhertünk, Zsirkaunk?! Hova sülyedtünk, hogy e fényes nevek helyett kéber suhancok lojnak beic esténcént több száz külföldi színház közönségébe a maguk izraeliteratúráját. Ejnye, a hét-szentségit!... Hol a fokosom? Hadd irok vele egy valódi darabot!

JAVÁBULCSU

A könyvpiac eseménye. Tányér Csaba, a pesti zsidó Ajvajtársi Szövetség felelőtlen réme, mint fajvédő szívünk igaz öröme értesülünk, összegyűjtötte szellemes éjjeli kiszólásait és odaszózásait ezen a címen: „Fokosi mondások”. Az aforizmaelita zsidó parachdoxonok állólyénét meszse túlszárnyalják ezek a metsző gúnyal irrt sorok. Budai kiskocsmába járó olvasóink, egy liter bor rendelése esetén, ingyen kapják mint kiegészítő literatúrát. A könyv meritett, még pedig csopakiba meritett papíron jelenik meg. Zsidók is megvehetik, de csak kötve. (Ugy értsék, ahogy tet-szik!)

BARÁTSÁGOS MELEG KIS SZOBÁBAN -

Léderer tanítványa

(Beszélgetés két összeismerkedett úr között)

I. úr (föttekint az újságból): Borzasztó evvel a szegény Kodelkával...

II. úr. — Rémes még elképzelni is...

I. — Disznóság, hogy ilyesmi megeshetik... Ez a legtalálhatóbb kifejezés: disznóság, mert úgy feltrancsirozták szegényt, mint a disznót —

II. — Szakszerűen...

I. — Na, na, ehhez még férhet szó. Nem volt az azért olyan egészen szakszerű.

II. — Nem volt az? Úgy olvasom...

I. — Na, ja. A nagy közönség körében elterjedt, hogy a kikészítés fórszíftos volt, de a szakemberek tudják, hogy messze volt az attól! Nem olyan könnyű dolog az, ilyent kikészíteni.

II. (merengve): Szegény ember...

I. (tűzbe jön): Tetszik tudni, kérem, én értek ehhez. Ahogy fekszik az az áldozat, bele kell szűrni a torkába...

II. (iszonyodva): Rémes...

I. (nem hallgat rá)... tömlőt kell alá tenni s a kispriccelő verét fölfogni...

II. — Borzalmas...

I. — A vér nagyon jó ízű s hurkának elsőrangú...

II. — Szegény ember...

I. — Azután fölakasztom egy szögre...

II. — Szörnyűség...

I. (kéjelegve): Most jön a legérdekebb. A hasát fölvágom...

II. (ámuldozik).

I. — Aztán belenyúl az ember a kezével és kivessi a beleket... (Mutatja a kezével.)

II. — Rettenetes...

I. — A beleket nem kell eldobni, hanem a zsírról le kell fejteni...

II. (hányinger kerülgeti).

I. — Most kettévágjuk és kipucoljuk a hasüreget. A veséket kivesszük s megszagoljuk, hogy frissek-e...

I. — Borzalmas...

I. — A fejet és a lábakat levágjuk... Az jó kocsonyának...

II. Talán még se...

I. (nem hagyja magát zavartatni): Most a hátából és a hasa fölött kivágjuk a hájat, ha ugyan van neki... (nevetve). Na, ennek a Kodelkának nem sok lehetett...

II. — Na és... uraságod nem undorodik ezektől a dolgoktól?

I. (nevet): Oh dehogy. Hisz naponta többször csinálom. Értek hozzá. Félkézze elbánok vele...

II. (megdöbbenve): S ezt csak így bevallja?

I. — Miért ne? Nem szégyen. Valamiből csak kell élni az embernek...

II. — Borzalmas! És ilyen kegyetlenül végez velük?

I. (közönyösen): Persze. Akarja szemtől-szembe látni? Jöjjön el egyszer, Akácfa-ucca 15.

II. (fölugorva): Segítség! Segítség! Rablógvilkos! Fogják el! (elájul.)

I. (a rendőrnek, aki megjelent): Biztos úr, én Rohitska Demeter hentes vagyok. Ez az úr itt megőrült...

C—y

Szeretném megpofozni

azt a két bakfiat, aki a multkor a villamoson mellettem össze-súgott, hogy: „te, tudod, hogy az a Léderer egy egész cuki pofa!”, —

azt a fiatalembert a pattanásaival együtt, aki a körúton buzgón vitatkozott két varrólánnyal, hogy: „nem, kérem, nagysád, bizonyára téved, mert két vese, gyomor, két máj, két comb nem férhet el egy kis kofferben”, —

minden henteslegényt, aki a parizert Kodelka-vicekkel fűszerezve nyújtja át, —

az orvostanhallgató barátomat, aki a multkor a boncteremből egy kis bőröndben egy emberi kart hozott a lakásomra és kinevetett, hogy milyen ijedős vagyok, —

végezetül szeretném megpofozni — sajátmagamat, hogy nem eleget irnak máris erről a disznóságról a lapok, nem elég hasábokon nyúzzák már az amúgyis eléggé lenyúzott Kodelkát, hanem még én is segítsek az emberek megcsappant étvágját elrontani.

MARHA! Minek megy a vágóhídra?
Fájda om nentesen altat és darabol
Léderer Gusztáv és neje

— A maga ruhája olyan gyönyörű, nagyságos asszony, hogy az ember azt sem tudja: álom-e vagy valóság?

— Már pedig való. Még pedig Holzer-től való.

A Borsszem Jankó páratlanul olcsó Jókai-könyvakciója

A *Borsszem Jankó* humoroskönyv-akciójának páratlan sikere arra ösztökél bennünket, hogy a könyvpiacra olcsóság dolgában példátlanul álló akciónkat kiterjesszük. *Jókai Mór* regényeit *olyan árban kapják olvasóink, mint sehol.* A Jókai-regényekből a következő csoportokat állítottuk össze:

A csoport:

Jókai Mór: Sárga rózsza
Chinchilla herceg
Népvilág
Fekete sereg

B csoport:

Jókai Mór: Péter Péter
Szép angyalka
Börgözdí bácsi

C csoport:

Jókai Mór: Tégy jót
Nagyenyedi két füzfa
Sírkőalbum

D csoport:

Jókai Mór: Tarka világ
Öreg ember nem vén ember
Kétszer kettő négy
Álmodád

Csoportonként 37.000 korona.

Egyes kötetek:

	Ara kor.
<i>Jókai Mór:</i> Bálványos vár	34,000
Két Trenk	34,000
Gazdag szegények... ..	42,000
Görögtűz	42,000
Egy hirtedett kalandor... ..	50,000
Három márványfej... ..	50,000
Fekete gyémántok	56,000
Lőcsei fehér asszony	81,000
A jövő század regénye	84,000
Enyém, tied, övé	84,000
Lélekidomár	84,000
Szerelem bolondjai	84,000

Portódíj kötetenként 3000 kor.

Megrendelések a *Borsszem Jankóhoz*, V., *Mária Valéria-ucca 12.*, küldendők.

A *Borsszem Jankó* 10 humoroskönyvcsoportja korlátolt számban még kapható. Az első öt csoport ára — csoportonként — 24.000 korona, a második öt csoport ára — csoportonként — 35.000 korona. Mindegyik csoport a legkiválóbb magyar humoristák egy-egy klasszikus művét tartalmazza. Egy csoport legalább négy könyvből áll. Siessen a megrendeléssel!

A tihanyi visszhangnál

Én. — Vajjon használ-e az országnak a végnélküli passzivitás?
A visszhang. — ... *vitás.*

APRÓHIRDETÉS

RÖVID UTON férjhezadnám 3 zsidó, esetleg kitért, avagy „rohadt keresztény”, de nem fajvédő úrhoz, esetleg 1 törökhöz 3 darab leányomat teljes babakelengyével, hadi-, kényszer- és népszövetségi kölcsönnel. Jelige: „Még békebeli bakfisok”.

Megnyugtató

— Jaj, doktor úr, borzasztóan szenvedek... Meg akarok halni.
— Nagyon okosan tette, asszonyom, hogy elhivatott.

A sorrend

— Most látom csak, hogy a Pali közönséges hozományvadász volt.
— Csak most?
— Na igen. Mert előbbre helyezi a hozományt a feleségénél. Előbb verte el a hozományt és csak most, hogy elfogyott a hozomány, veri el a feleségét.

Mi és az aranybűdse

Az állami aranyköltségvetésben 26 milliárd koronával szerepelnek a különféle újságokra való előfizetések.

Minden rágalommal szemben fölháborodottan jelentjük ki, hogy a *Borsszem Jankó* ilyen címen nem kapott egyetlen aranyfityinget sem. Ugy látszik, az illetékesek, ha vicclapra van szükségük, „A NÉP”-et járattják. Így már megértjük.

Műkedvelő koncerten

Az úgynevezett csodagyermek zongorán produkálja magát. Húsz percig tartó zenebonát játszik. Utána a boldog mama sorba kérdezi ismerőseit, mit szólnak hozzá. Mind dicséri persze, csak egy epés öregúr jegyzi meg csöndesen:

- Csodálatosnak találtam, főleg a darab elején.
- Mért éppen az elején?
- Mert akkor még fiatalabb volt.

- Kislányom, itthon van a papád?
- Nem, kérem, fogorvoshoz ment, mert a mama fogait kell javítani.
- Akkor hát egyedül vagy, ugy-e?
- Dehogy! A mama itthon van.

Aranykőpések

Aki a női lábakat nézi, az is a magasba tör.

A nő először kerül lejtőre s aztán tör fel a magasba. A férfi a magasból bukik alá. (K. E.)

Hunyadi János

természetes keserűvíz
a gyomor, epe és bélutak megbetegedéseinél.
Gyors, biztos, enyhe hatású hashajtó.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A *Borsszem Jankó* jelen számát január 20-án, kedden zártuk le. — **B. J.** A szótárszerű karcolat gyöngye, az apróságok közt sok régi akad, ami jó, elvértve két-három új is. Ezeket fölhasználjuk. — **G—fi J.** Véleményünkön fönn tartjuk. Különben láthatta, hogy egyik verse azóta meg is jelent. — **G.** (*Török-szentmiklós.*) Ön félreértette karácsonyi pályázatunkat. Megirt vidám esetet, anekdotát, tréfát vagy ötletet kértünk. Az öné egyik csoportba sem sorozható. — **Többeknek.** A *Borsszem Jankó* január 11-iki számában megjelent „Mind-szent” rébuszt sokan így fejtették meg: „Apró szentek” és „Szentháromság”. Így is egészen elmés. — **Dr. N. A.** A lúci rímfaragót Jókai-számunkban vizionlátja. Üdv! — **M. S.** Nincs szükség tárgyalásra. Csak tessék kedve szerint dolgozni. Hónap végén elintézzük. Akkor kérjük szíves látogatását. — **Dunántúli. Kesztyűsné Balog Margit** ama kevésszámú nem-afektált költőnőink egyike, akiket az érzelem tisztasága, mélysége és őszintesége jellemez. Összegyűjtött versei most jelentek meg; a szép könyv kapható a szerzőnél (Keszthely, ára 35.000 korona). — **H. M.** Egyet-kettőt kiszedegetünk. A ránk való hivatkozást szívesen megengedjük. — **Szóvicnők.** Igaza van: Görögországnak Leonidásza volt, Magyarországának Kameleonidásza. — **Etienne.** Ezek borsosak? Ugyan! — **Moziisp.** Folytassa, talán szerencsésebb lesz. — **K. D.** A mindig rokonszenves és nagytehetségű *Bródy László* költői pályáján jelentős új stáció friss verseskönyve („Nap nap után”, Athenaeum-kiadás), amely egy meleg szív mélyeséges fájdalmas tükrözi szépmívű, formás strófákban. A szomorú ma ifjúságának sikolya zokog végig ezeken az ízig-vérig művészi poémákon. — **P. K.** (*Sárvár.*) A „Zsidófaló”-rébusz egyszer már megjelent nálunk, még pedig olyanformán, hogy egy falovat meglehetősen karakterisztikus orral látott el a rajzoló. — **M. K.** Legközelebb besorozzuk. — *Több levélről a jövő számban.*

Felelős szerkesztő: Molnár Jenő

Kiadótulajdonos: *Borsszem Jankó* lapkiadó r.-t.

Igazgató: Szekeres Rudolf

Képrejtvény

— Beküldte: Darvas Róbert (Budapest) —

Azok az előfizetőink, akik a rejtvényt helyesen fejtik meg, a következő ajándékokban részesülnek:

1. 10 üveg Szent István duplamalátasör, a Polgári Serfözde gyármánya (házhöz szállítva),

2. egy nagy doboz „Virág”-féle dessert,

3. egy nagy üveg „Oceán” James,

4. 2 doboz (fekete és sárga)

5. egy nagy palack „Szentgyörgy-hegyi Pecsényebor” (Püspöki uradalmi bérpincéből),

6. egy üveg „Kossuth-rum” (Grauer-gyár különlegessége),

7. két doboz „Samum-Atlesse” cigarettahüvely és egy csomag sodrópapiros,

8. egy doboz

9. egy üveg „Lysotorm”.

10. egy darab P. Márkus Emilia arcápoló szappan,
11. két pár Berson-gumisarkok (férfiaknak és nőknek),
12. egy nagy palack RAPIDOL folyékony fémtisztító szer,
13. a Borsszem Jankó egy évfolyama (1917—1922. évek),
14. Seiffensteiner Salamon adomái.

Helybeli előfizetőink az ajándékokat, illetve az utalványokat kiadóhivatalunkban vehetik át d. e. 9—2-ig, vidéki előfizetőink külön értesítés nélkül kapják meg.

A Borsszem Jankó 2973. (3.) számában közölt képrejtvény helyes megfejtése:

Parlagon hever

Előfizetőink, akik a Borsszem Jankó multheti rejtvényét helyesen fejtették meg, a következő ajándékot kapják: 1. Traindl József (Budapest, VII., Király-u. 21), akinek tíz üveg Polgári Serfözdei Szent István duplamalátasört; 2. M. kir. állampénztári tisztikar (Tiszaroff), amelynek egy nagy doboz „Virág”-féle desszertet; 3. Braun Oszkár (Vámosgyörk), akinek egy nagy doboz „Oceán” cukrozott gyümölcsöt, 4. Országház-kávéház (Budapest, V., Nádor-u. 31), amelynek két doboz „Lion”-pasztát; 5. Radó Gizella (Budapest, VI., Podmaniczky-u. 11), akinek egy nagy palack „Szentgyörgy-hegyi Pecsényebor”-t; 6. Sándor Jenő (Baja), akinek két doboz „Samum-Atlesse” cigarettahüvelyt; 7. Herceg József (Budapest, V., Zoltán-u. 12), akinek egy üveg „Kossuth”-rumot; 8. Kinsky Róbert (Budapest, V., Ügynök-u. 26), aki-

nek egy doboz „Ovomaltine” tápszert; 9. Balog Lajos (Győr, Baross-út 19), akinek egy üveg „Lysotorm”-ot; 10. Wild Dezső (Hatvan), akinek egy darab P. Márkus Emilia-szappant; 11. Kecskeméti Kaszinó (Kecskemét), amelynek két pár Berson-gumisarkot; 12. Vass Miksa (Budapest, V., Lipót-körút 26), akinek egy nagy palack „Rapidol” folyékony fémtisztító szer; 13. Casinó (Söjtör, Zalam.), amelynek a Borsszem Jankó egy évfolyamát; 14. Enyingi Társaskör (Enying), amelynek a „Seiffensteiner Salamon adomái”-t küldi meg a kiadóhivatal.

Ami azt illeti . . .

Két barát találkozik: Kis és Nagy. Nagy most házasodik.
— Engedd meg, — így szól Kis — hogy gratuláljak neked. Hidd meg, ez a mai nap életed legszebb, legboldogabb napja.
— De hiszen én csak holnap nősülök! — mondja Nagy.
— Éppen azért mondtam! — válaszol nyugodtan Kis.

Csárdásverseny az OMKE-ben

Az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülés húsz éves jubileumát február 7-én este bankett előzi meg, amelyen derék kereskedőink nemcsak a sok adó és rendelet körül táncolnak, hanem a cigánymuzsika ütemére is. A komoly férfiaknak nagy gondot ad, hogy mi is legyen a megnyitó csárdás. Ahány szakmabeli kereskedő csak volt a bankett-rendező bizottságban, mind mást és mást ajánlott.

A bőrkereskedő: Börtárcámnak bőrből a fedele...
A cipőkereskedő: De szeretnék rámás csizmát viselni...
A kalapkereskedő: Csárdás kis kalapot veszek...
Az élőállatkereskedő: Nem akar az ökörcsorda legelni...
A lókereskedő: Nagy a feje, busuljon a ló...
A baromtíkereskedő: Száz liba egy sorba...
A fehérneműkereskedő: Gyolcsból van az ingem, gyolcsból a g... is...

A fonatkereskedő: Lánca, lánca, eszterlánc, eszterlánci cérna...

A takarmánykereskedő: Szalmaszál a vízbe...

A ruhakontekciós: Extraruhát, extraruhát csináltasson nekem!

A gyümölcskereskedő: Három alma meg egy fél, Kéret-telek, nem jöttél...

A divatárúkereskedő: Elvesztettem a selyemkeszkenőmet. Míg élek, sajnálom...

A virágkereskedő: Az én nevem piros rózsza, lilium, Ha meghalok, kivirít a siromon...

A borkereskedő: Vörös bort ittam az este...

A lakkereskedő: Erdő mellett nem jó lakni...

A gabonakereskedő: Ritka búza, ritka árpa, ritka rozs...

Mindegyik a magáét ajánlotta, míg végül sikerült az érdekeket akként összeegyeztetni, hogy ebben a csárdásban állapodtak meg:

Nincsen pénzem, de majd lesz, hogyha Budapesten vásárolsz PALATINUS

Meer Margit zongoraművésznö

a lipcsei Gewandhaus Mendelssohn-díj nyertese a legmodernebb pedagógiai módszerrel tanít tehetséges növendékeket. Megkeresések IV., Korona-uca 2, I. (Dr. Müller) vagy 33—24 telefonszám alá intézendők.

4 klasszikus humoros könyvet kap, aki félévre előfizet a Borsszem Jankóra

Szakorvosi vérgyógyító orvosi rendelő intézet
Budapest, VII., Dohány-u. 39. Rend. d. e. 11-1, d. u. 4-7.

A legkiválóbb orvos-tanárok rendelik

gyenge, vérszegény egyéneknek, serdülő ifjaknak, megtört aggoknak, hurutos bántalmakban szenvedőknek a tiszta malátából készült kellemes ízű, legolcsóbb természetes tápszert, a

Szent István malátakivonatot

Kapható gyógyszertárakban és csemegéseknél.

A szabadalmazott
**KENTAUR
GUMMITALP**

magas sarkokkal
vizhatlan,
tartós,
elegáns.

Könnyebb a bőrnél!

Kapható mindenütt.

Főlerakat:

Kármán Marcel

IV., Veres-Pálné-u. 7.

Tel.: József 151-75

NYAKKENDŐHÁZ

IV., Kigyó-ucca és Apponyi-tér sarok.
(Klotild-palota) :: :: Telefon 71-71.

Férfifehérműek, nyakkendők, nyúlászorkalapok, raglánok és az összes úridivatárúk a legfinomabb kivitelben. Kereskedők részére nyakkendők nagyban a legolcsóbban. A „Selyemszövőde r.-t.” gyártmányaiából állandóan gazdag választék.

Legolcsóbb szórakozás!

A BORSSZEM JANKÓ híres régi évfolyamai merendelhetők a kiadóhivatalban és a KULTURA könyvkereskedésében, VI., Teréz-körút 5. sz.

Az 1917. évf. ...	75000 kor.		Az 1920. évf. ...	75000 kor.
„ 1918. „ ...	75000 „		„ 1921. „ ...	75000 „
„ 1919. „ ...	75000 „		„ 1922. „ ...	75000 „

Ezüstevőkészletek speciális üzlete!

Szigeti Vándor
és fia.

Budapest, IV.

Múzeum-körút 17

SZELVÉNY*

Név:

Lakás:

Ezennel pályázom a Borsszem Jankó karácsonyi adoma- és karikatura-díjaira.

* A Borsszem Jankó karácsonyi adoma- és karikatura-pályázatán résztvevők, amennyiben nem előfizetői lapunknak, ezt a szelvényt vágják ki négy, egymást követő héten és csatolják pályázatukhoz